இதயா மகளிர் கல்லூரி கும்பகோணம்.

மற்றும்

தமிழ் நாடு தமிழ்ச் சங்கம்

இணைந்து வழங்கிய

இலக்கிய உலகில் மகாகவி பாரதியார்

ஆய்வுக்கோவை

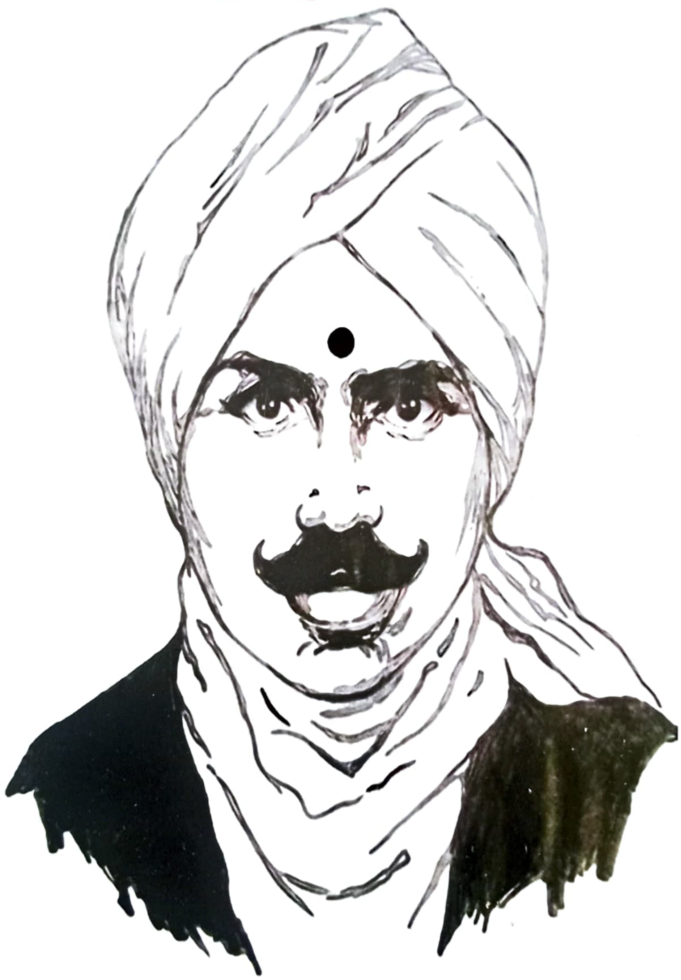

பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்

தொகுப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் த.ஹேமலதா

முனைவர் இரா.ஹேமலதா

ம.முனைவர் பொன். ஆதவன்

முனைவர் நா.சாந்தகுமாரி

முனைவர் சு.கிருஷ்ணவேணி

நூல் குறிப்பு

நூல் பெயர்	:	**இலக்கிய உலகில் மகாகவி பாரதியார்**
தொகுப்பாசிரியர்கள்	:	முனைவர் த. ஹேமலதா முனைவர் இரா. ஹேமலதா மதிப்புறு முனைவர் பொன். ஆதவன் முனைவர் நா. சாந்தகுமாரி முனைவர் சு. கிருஷ்ணவேணி
உரிமை	:	பதிப்பகத்தார்க்கு
நூல்பொருள்	:	ஆய்வுக்கோவை
மொழி	:	தமிழ்
பதிப்பாண்டு	:	டிசம்பர், 2025
அளவு	:	1/8 டெம்மி
பக்கங்கள்	:	484
விலை	:	ரூ.400/-
வடிவமைப்பு	:	கா. குணசேகரன்
அச்சு	:	எஸ்.எஸ்.எண்டர்பிரைசர்ஸ், சென்னை (9940802363)
வெளியீடு	:	தமிழ்த்துறை இதயா மகளிர் கல்லூரி, கும்பகோணம்.
ISBN No	:	978-81-996747-3-8

ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களின் பொறுப்புக்குரியவை

11. பாரதி பைந்தமிழ்ப் புதுயுகம்...
மகாகவி பாரதியாரின்கட்டுரைகள் பொதுப்பார்வை
முனைவர் தி.க.நாகராஜன் 96

12. இலக்கிய உலகில் மகாகவி பாரதியார்
கவிஞர் இரா. கலியமூர்த்தி 104

13. இலக்கிய உலகில் மகாகவி பாரதியார்
அ.காவேரி 109

14. இலக்கிய உலகில் மகாகவி பாரதியார்
ஹேமா ராமசந்திரன் 114

15. பன்முகப் பார்வையில் பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம்
முனைவர் இர. இந்திரா 120

16. பாரதி கண்ட குயில்
ஜெ.லோகேஸ்வரன் 128

17. பாரதியாரின் இலக்கியப் படைப்புகள்
செ. மேகலா 134

18. மகாகவி பாரதியாரின் தெய்வீகம் – பக்தி, ஞானம், கர்மம் ஆகியவற்றின் சங்கமம்
செ.மஞ்சு & முனைவர் சு.சாந்தி 139

19. பாரதியாரின் கற்பனையில் பாரத தேசம்
மு.நாகேஸ்வரி 146

20. பாரதியாரின் தமிழ் பண்பாட்டுச் சிந்தனைகள்
பி. பிரியதர்ஷினி 153

21. மகாகவிபாரதியார் இரவீந்தரநாத்தாகூரின் சமுதாயநோக்கு
கோ.பத்மாவதி 159

22. பாரதியும் உரைநடையும்
முனைவர் க.வாசுகி 167

மகாகவி பாரதியாரின் தெய்வீகம் - பக்தி, ஞானம், கர்மம் ஆகியவற்றின் சங்கமம்

செ.மஞ்சு

பகுதி நேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

முனைவர் சு.சாந்தி

உதவிப் பேராசிரியர் & நெறியாளர்,

தமிழ்த்துறை,

வேல்ஸ் அறிவியல் தொழில்நுட்ப உயர் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,

பல்லாவரம், சென்னை -600 117.

smanjumagesh88@gmail.com.

ஆய்வுச் சுருக்கம்.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் (1882–1921) தெய்வீக உணர்வு என்பது வெறுமனே மத நம்பிக்கைகளின் தொகுப்பு அல்ல; அது இந்திய வேதாந்தம், வங்காள பக்தி மரபு மற்றும் நவீன சமூக அரசியல் விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றை ஒருங்கிணைத்த ஒரு புரட்சிகரமான சிந்தனைப் பள்ளியாகும். இக்கட்டுரை பாரதியாரின் தெய்வீகப் பார்வையின் முப்பெரும் பரிமாணங்களான சக்தி வழிபாட்டில் தேசபக்தி, கண்ணன் பாட்டில் ஆத்மார்த்த ஞானம், மற்றும் அத்வைதத்தில் சமூகச் சமத்துவம் ஆகியவற்றை ஆழ்ந்து ஆராய்கிறது. அவருடைய ஆன்மீகம் எவ்வாறு அச்சமின்மை, செயல்வீரம் மற்றும் மானுட நேயம் ஆகியவற்றைத் தூண்டி, சமூக மாற்றத்திற்கான கருவியாக அமைந்தது என்பதை

விளக்குவதே இதன் நோக்கம். மேலும், பாரதியாரின் தெய்வீக கவிதை, தத்துவம், வாழ்வியல் ஆகிய மூன்று தளங்களில் எவ்வாறு முரண்பாடுகளைக் கடந்து முழுமையடைந்தது என்பதை, ஆழ்ந்த மேற்கோள்கள் மற்றும் தத்துவ விளக்கங்களுடன் நிறுவுகிறது.

ஆய்வு அறிமுகம்: காலத்தின் தேவையும் பாரதியின் ஆன்மீகப் பங்களிப்பும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், இந்தியச் சமூகம் தேச விடுதலைக்காகவும், சமூகச் சீர்திருத்தத்திற்காகவும் போராடிக் கொண்டிருந்தது. இக்காலக்கட்டத்தில், பாரதியாரின் ஆன்மீகம் பழமையைத் துடைத்தெறிந்து, காலத்தின் தேவைக்கேற்ற ஒரு புதிய மதமாக வடிவெடுத்தது. பாரம்பரிய ஆன்மீகம் தனிமனித முக்தியை (விடுதலை) நாடியபோது, பாரதியாரின் ஆன்மீகம் சமூக விடுதலையையும் (சுதந்திரம், சமத்துவத்தையும் இலக்காகக் கொண்டது.

"பாரதியாரின் ஆன்மீகம், தேசத்தின் அடிமைச் சங்கிலிடை அறுப்பதற்கான மனோபலத்தை மக்களுக்குள் விதைத்த ஒரு போர்க்குரல்."[1]அவர் கண்ட தெய்வீகம், கோவில்களில் சடங்குகளுக்குள் முடங்காமல், மனிதர்களின் இதயங்களில் தைரியமாகவும், அறிவாகவும், அன்பாகவும் வெளிப்பட்டது. தெய்வீகத்தின் மையமும் அதன் பரிமாணங்களும்: பராசக்தி தத்துவம். பாரதியாரின் ஒட்டுமொத்தப் பார்வையின் ஆதாரம் சக்தி தத்துவமே ஆகும். இந்தச் சக்தி வழிபாடு, அவருடைய தேசிய, சமூக, மற்றும் தனிப்பட்ட ஆன்மீக வாழ்வை வழிநடத்தியது.

பிரபஞ்ச சக்தியும் வேதாந்தமும்.

சக்தியை, அவர் வெறும் தெய்வமாக அல்லாமல், பிரபஞ்ச இயக்கத்தின் நிரந்தரமான விதியாகவும் (Cosmic Law) கண்டார். மூலப்பொருள்: வேதாந்தத்தின்படி, பிரம்மம் ஒன்றே; அதுவே சக்தியாக வெளிப்படுகிறது. இந்த சக்தியே உலகம் அனைத்தையும் ஆக்குகிறது, காக்கிறது, அழிக்கிறது (சிருஷ்டி, ஸ்திதி,

சர்வமானாய்).வரிகள்: "நிற்பதுவே, நடப்பதுவே, பறப்பதுவே, நீயடி நீயடி! பற்பல உருவாய்ப் பலபல தோற்றம் பார்த்திடில் நீயல்லால் வேறில்லை."[2] - இந்த வரிகள், பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்து வடிவங்களும் அன்னையின் வெளிப்பாடே என்ற அத்வைத சர்வ வியாபகத்துவத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றன.

தேசசக்தியும் வீர உணர்வும்.

அவருடைய சக்தி வழிபாட்டின் தனிச்சிறப்பு, அதை அவர் இந்திய தேசிய உணர்வுடன் இணைத்ததுதான். அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கும் பாரதத்தை, உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் சக்தியாகவே அவர் உருவகப்படுத்தினார்."வெள்ளைச் சங்கிலி போட்டு நம்மைப் பிடித்துப் பிணைத்தது போல் அன்னையே, நீயும் கட்டுண்டுக் கிடப்பது ஏன்?" என்று அன்னையிடமே வினவினார். அன்னையின் எழுச்சி, பாரதத்தின் விடுதலையாகும் என்பது அவர் கண்ட தீர்க்கதரிசனம்.

அறிவும் ஆற்றலும்.

பாரதியார் வழிப்பட்ட சக்தி, ஞான சக்தி (Knowledge Power) ஆகும். அறியாமையைப் போக்கி, மக்களை விடுவிக்கும் ஆற்றலாகச் சக்தியைக் கண்டார்."வேகம் உண்டு, விவேகமில்லை" என்று தமிழ் மக்களைக் குறைகூறிய அவர், விவேகம் (அறிவு) என்பது சரஸ்வதியின் வடிவான சக்தியின் மூலமே பெறப்படும் என்றார். எனவே, சடங்குகளைத் தாண்டி, அறிவுக் கண்ணைத் திறப்பதே உண்மையான தெய்வீகம்.

ஆத்மாவின் பயணம்: கண்ணன் பாட்டில் பக்தி முதிர்ச்சி.

"கண்ணன் பாட்டு" ஒரு சாதாரண பக்தி இலக்கியம் அல்ல; அது உள்ளொளி பெற்ற ஓர் ஆத்மாவின் உரையாடல். இது பக்தி மார்க்கத்தில் அடையப்படும் உயர்வான உறவு நிலைகளையும், ஆன்ம ஞானத்தின் மெல்லிய இழைகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

சகோதர பாவம் மற்றும் தாஸ்ய பாவம்.

கண்ணனைத் தோழனாகவும் (சகோதர பாவம்), அரசனாகவும் (தாஸ்ய பாவம்) பாவித்து, இறைவனை மனித வாழ்வின் சகல

மட்டங்களுக்கும் கொண்டு வந்தார்.தோழன்: "எனக்கொரு வரம் வேண்டும்! கண்ணன், எனது உயிரிலே கலந்து வாழும் தோழனாக இருக்க வேண்டும்." இந்த வேண்டுகோள், இறைவனைச் சர்வ வல்லமை படைத்தவனாக மட்டும் பார்க்காமல், தனிப்பட்ட வாழ்க்கைப் பயணத்தின் சமமான பங்குதாரனாகப் பார்க்கும் பக்குவத்தைக் குறிக்கிறது.

மதுர பாவம் மற்றும் வாத்ஸல்ய பாவம்.

இறைவனை காதலனாக (மதுர பாவம்) மற்றும் மகனாக (வாத்ஸல்ய பாவம்) பாவிப்பது, பக்தி முதிர்ச்சியின் உச்சம். மதுர பாவம்: "சுட்டும் விழிச் சுடர்தான் கண்ணம்மா..." என்ற வரிகள், ஆத்மா இறைவனை அடையத் துடிக்கும் ஏக்கத்தையும், அதன் மூலம் பெறும் ஆனந்தத்தையும் விவரிக்கிறது. இந்த ஆனந்தம் உலக இன்பங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது.

வாத்ஸல்ய பாவம்: குழந்தையாகிய கண்ணனைத் தாய்மை உணர்வுடன் கொஞ்சுவது, பக்தன் தன்னையே இறைவனை வழிநடத்தும் உயர்ந்த நிலையில் உணர்வதைக் குறிக்கிறது. இந்த எல்லா உறவு நிலைகளும், இறுதியாக, "நான் வேறு, நீ வேறு இல்லை" என்ற அத்வைத ஞானத்திலேயே வந்து இணைகின்றன.

தத்துவமும் சீர்திருத்தமும்: அத்வைதமும் சமூகச் சமத்துவமும்.

பாரதியார், அத்வைத வேதாந்தத்தை வெறும் தத்துவமாக மட்டும் வைத்திருக்காமல், சமூகச் சீர்திருத்தத்திற்கான இயக்கச் சக்தியாகப் பயன்படுத்தினார்.

அச்சமின்மைக்கான மூலதனம்.

அவர் கண்ட தெய்வீகம், மரணபயத்தை நீக்கியது. ஆன்மா அழியாதது, எல்லாக் காலத்திலும் நிலைத்தது என்ற வேதாந்தக் கொள்கை, அவருக்கு அபரிமிதமான மனோபலத்தைக் கொடுத்தது. "காலன் என் எதிரில் வந்தால் அவனையே நான் எரிக்கக் கூடும்" என்ற அஞ்சாத மொழிகள், தான் பரம்பொருளின் ஒரு பகுதி என்ற ஞானத்திலிருந்து வந்தவை. அத்வைதத்தின் மூலம், தான் அழியாத பரம்பொருளின் அங்கம் என்ற தெளிவை

அவர் அடைந்தார். "நமக்குத் தொழில்கவிதை; நாட்டுக் குழைத்தல் இமைப் பொழுதும் சோராதிருத்தல்"[3]- என்று கூறும் அவர், இந்தச் செயல்கள் அனைத்தும் ஓர் அழியாத ஆன்மாவின் உறுதியான இயக்கமே என்ற ஞானத்திலிருந்து பிறந்தது. இந்த ஞானமே "அச்சமில்லை, அச்சமில்லை" என்ற முழக்கத்திற்குக் காரணம்.

சமத்துவம் மற்றும் மானுட நேயம்.

தெய்வீகத்தின் இந்த அத்வைதப் பார்வை, சமூகத்தில் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டப் பயன்பட்டது. எல்லா மனிதர்களிலும், விலங்குகளிலும், தாவரங்களிலும் ஒரே தெய்வீகச் சுடர் இருக்கிறது என்றால், அங்கே ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு இடமில்லை. "எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் விலை, எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்"[4] – இந்தச் சமூகச் சீர்திருத்தக் குரல், அவரது ஆழ்ந்த அத்வைத உணர்விலிருந்து வந்ததேயாகும்.

சாதி மறுப்புக்கான ஆன்மீக அடிப்படை.

சாதி வேற்றுமைகளை அவர் எதிர்த்ததற்கான அடிப்படை ஆதாரம், அவருடைய அத்வைதமே."தெய்வீகத்தின் பார்வையில் பேதம் இல்லை. எல்லா மனிதர்களும் ஒரே ஒளியின் வெளிப்பாடு. எனவே, 'சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா' என்பது வெறும் சமூக முழக்கமல்ல, அது ஓர் ஆன்மீகப் பிரகடனம் ஆகும்."[5]

கர்ம யோகத்தின் வலியுறுத்தல்: பாரதியார், உலகைத் துறக்கும் சந்நியாசத்தை ஆதரிக்கவில்லை. ஞானம் பெற்ற பின், கடமைகளைத் தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும் (கர்ம யோகம்) என்று பகவத் கீதையின் வழியைப் பின்பற்றினார்."வையத் தலைமை கொள்"[6] என்று தமிழைப் பாடிய அவர், தெய்வீக உணர்வு உலக வாழ்வைத் துறப்பதில் அல்ல, அதனை மேம்படுத்துவதிலேயே உள்ளது என்று வலியுறுத்தினார்.

முடிவுரை:

பாரதியின் தெய்வீகமும் நிலைபேறும்.

பாரதியாரின் தெய்வீக உணர்வு ஒரு பரிணாம வளர்ச்சியை ஆன்மீகம் ஆகும். அது சடங்குகளை ஒதுக்கி, அறிவை அன்பையும் அடிப்படை வேர்களாகக் கொண்டது. வழிபாடு மூலம் தேச விடுதலைக்கான ஊக்கத்தையும், கண்ண பாட்டின் மூலம் தனிப்பட்ட மன நிம்மதியையும், அத்வை மூலம் சமுதாயச் சமத்துவத்திற்கான நியாயத்தையும் அ வழங்கினார். அவருடைய தெய்வீகம், "உண்மை, அன்பு, அறி ஆற்றல்" என்ற நான்கு குணங்களையும் ஒருங்கே வலியுறுத் தமிழ் மக்களின் மனதில் என்றும் நீங்காத ஒரு ஆன்மீக ஒளியை பாய்ச்சியுள்ளது. பாரதியின் இந்தச் சங்கமத் தெய்வீகம் காலத்தா அழியாதது.

அடிக்குறிப்புகள் (Endnotes).

[1] முனைவர் சு. இராமகிருஷ்ணன். "பாரதியாரின் சமுதாய சிந்தனைகள்." அன்னம் வெளியீடு, திருச்சி, 2005, ப. 92.

[2] சுப்பிரமணிய பாரதியார். "சக்திப் பாடல்கள்," சக்தி சரணம் பாரதி பிரசுராலயம், 1917.

[3] சுப்பிரமணிய பாரதியார். "தொழில்," புதிய ஆத்திசூடி. சக்தி பிரசுரம், 1910.

[4] ரா. அ. பத்மநாபன். "சித்திர பாரதி." பாரதி நினைவு அறக்கட்டளை, சென்னை, 1982, ப. 215.

[5] சீனி விசுவநாதன். "கால வரிசையில் பாரதி கவிதைகள்." உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1985, ப. 310.

[6] சுப்பிரமணிய பாரதியார். "தமிழ்," தமிழ்த் தாய்.

துணை நூற்பட்டியல் (Bibliography).

★ சுப்பிரமணிய பாரதியார். பாரதியார் கவிதைகள். சீனி விசுவநாதன் பதிப்பு. வானதி பதிப்பகம், சென்னை, 2000.

★ சுப்பிரமணிய பாரதியார். கண்ணன் பாட்டு. பாரதி பிரசுராலயம், சென்னை, 1917.

- [illegible] க. இராமகிருஷ்ணன். பாரதியாரின் சமுதாயச் சிந்தனைகள். அன்னம் வெளியீடு, திருச்சி, 2005.
- ரா. அ. பத்மநாபன். சித்திர பாரதி. பாரதி நினைவு அறக்கட்டளை, சென்னை, 1982.
- சீனி விசுவநாதன். கால வரிசையில் பாரதி கவிதைகள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1985.
- சண்முகம், முனைவர் சே. பாரதியியல் ஆய்வுகள். உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 1994.